

„ÉN VAGYOK
AZ UT, AZ IGAZ-
SÁG ÉS AZ ÉLET.”

„SENKI NEM
MEHET AZ ATYÁ-
HOZ, HANEM ÉN
ÁLTALAM.”

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

THE GOSPEL MESSENGER

AZ AMERIKAI MAGYAR BAPTISTÁK HIVATALOS KÖZLÖNYE.

PUBLISHED MONTHLY BY THE HUNGARIAN BAPTIST ASSOCIATION.

Kéziratok, reklamációk a szerkesztőséghez intézendők. — Editor's office: 8005 Holton Ave. Cleveland O.

A TÉKOZLÓ FIU.

—o—

héz, nyomott csendesség uramodott a vasuti kocsikban. A mozdony prűszkölése, zakatolása s a kocsik kerekeinek egyforma csikorgása — mint valami andalgó zene, — néma csendességben ringatta az utasokat. Künt a szél mintha versenyt futott volna; időnként itt-ott felkapta a havat s összekavarta a hulló hópelyheket, vadul száguldott végig a kietlen, hóborított tájon, s olykor szemközt jöve, féktelenül dobta a havat a vasuti kocsikra és ablakokra. Sűrű, ólomszürke felhők takarták el az égboltot és ameddig csak a szem elérhetett, mindenütt mintha a tél az egész valóját kimutatta volna ebben a hideg, zord birodalmában.

A robogó vonatnak az egyik közönségesebb kocsijának ülésén félrehúzódva, görnyedve ült egy nem éppen megnyerő külsejű férfi. Ruházata egyszerű s kopott volt. A kalapját is mélyen a szemére huzta, mintha nem akart a törődni a körülötte lévőkkel. Szemeit lehunyta és az arcvonásai szinte fájdalmas visszatetszést mutattak.

Az utas, bár úgy látszott, mint ha nem foglalkozna semmivel; de gondolathán azért mégis ott járt a múltban és kalandozott a

jövőben. Visszagondolt arra az időre, amikor szinte egy ehhez hasonlító zord napon; tele reménnyel és mesés légvárakkal siklott véle a vonat a zajos és édes csábokkal, ígéretekkel teli nagy város forgatagába. Előtte állt most gonfolatában az egész múltja. A keserű megbánás dulta keblét, amidőn most maga előtt látta a rutul megcsalatott, elpazarolt éveket.

Visszagondolt arra, amidőn még mint ifju (19 éves) korában elhagyta a szülei házat és nem törődve a szülők jóindulatú marasztalásaival, hanem elbizakodva s a szülőknek mély sebet hagyva, elutazott a saját-dicsvágyaitól ültetve a nagyvárosba: hogy ott az idegenben majd találja fel a vágyainak, örömeinek sokaságát és a reménylet képzeletbeli boldogságát. Megborzongott, amikor arra gondolt, hogy mily rövid idő múlva megcsalatott. Amikor a légvárak széjjel foszlottak, a tervek meghiusultak, az örömek sokasága csak pillanatnyiaktak voltak és a pénze is gyorsan elfogyott; minnek következtében a gond nélküli napok is elröppentek. A számos kölcsönök, amiket szerzett — még lejjebb sodorták és később, amikor már azt is megtagadták, s amikor már mindenből kifogyott; kétségbe esetten sülyedett mindég mélyebbre s tehetetlenül

kapaszkodott a romlásnak sikamlós fokaiba. Később szívébe mind jobban befészkelődött a gög, a gyűlölet s a harag és elkeseredetén vitte véghez a gonoszabb, bünnösebb dolgokat. Szüleivel nem tudatta hollétét és így minden reményt eldobva magától, iszonyu állapotba sett, mert a keserves, kínos, majdnem vesztét okozó dolgok most újból átvonultak lelki szemei előtt s maga előtt látta újból azt a jelenetet, amint egy utcai összetűzés után, eszméletlen állapotából a kórházban nyitotta föl szemeit.

Igen, milyen mélyre sülyedett és ott a kórházban a megsérült életveszélyes sebeiben fölmerült élet-halál közt lebegő állapotában ismerte meg és közeledett újból Istenhez. Az orvos, aki őtet kezelte, istenfélő volt és annak jóságos, biztató szavai balzsamként hatottak testére, de különösen lelki sebeire. Az ottan fetregő kinok közt magába szállt, érezte elveszett állapotát s azért keserű harc dult bensejében az életért. Akkor, ugyszólván a halál torokában ismerte fel az élet igazi létét. Amikor a kedves szülei, az otthon, a rokonai mind a szemei előtt lebegtek s ő pedig oly távol volt tőlük és még annyi reménye sem volt, hogy valamikor őket láthassa. Ebben a súlyos helyzet

ben gondolt ő Istenre. Ott a betegágyon tódultak ajkára a szavak: „oh Isten! segíts nekem, bűnösnek.” S az Isten meghallgatta az ő bűnbánó könyörgését és nem vesztette el őtet, hanem vigaszt küldött az orvos által. S az orvos látta és érezte az ő kínos vergődését s igyekezett őtet vigasztalni szeretetteljes szavaival.

A majdnem végzetes kimenetelű utcai jelnetből származott sebei bár életveszélyesek voltak, de mégis a nagy szellemi rázkódottság ellenére is felgyógyult. Gyógyulása sokáig tartott s azért a gonosz folyvást kísértette. Különösen a kétségbeejtéssel annyit környékezte, hogy valahogy elhitesse véle, hogy nincs is Isten, mivel a testi fájdalmai is igen gyötörték. De bármennyire is gyötörte őtet a gonosz, az Isten mindannyiszor vigasztalást adott az orvos által és így a sóhajai és könyörgései meghallgattak. A mikor fájdalmai elhagyták, s közelebb volt a teljes felgyógyuláshoz, oh, akkor a szive is már teljesen meg volt törve. A gög, a gyűlölet helyébe érezte az Istennek végtelen jóságát és szeretetét. Isten fiát, az Ur Jézust is befogadta szabadítónak. Ekkor az orvostól kapott szent biblia szorgos olvasásával jobban meggyökerezett a hitben és a Sátánnak már nem volt hatalma rajta. A mikor felgyógyult, bizonyos szorongást érzett, mivel érezte, hogy újbó be kell lépnie az élet küzdelmébe; de a szive azonban tele volt erős elhatározással és Istennek hálát rebegve az örök haláltól való megmentéseért; erős reménnyel és hittel hagyta el a kórházat.

A férfi most szemeit felnyitá és egy hálátelt pillantást vetett fölfelé és szemeiben két könnyecsepp csillogott s a hála és boldogság lengé át arcát, mivel érezte azóta Istennek különös gondviselését. Erős vágy keletkezett; szinte repülni szeretett volna ahba a kis városkába, ahová, bár szorongó szívvel, de mégis régóta epedve vágyott. Nem tudta, hogy vannak szeretett szülei és rokonai, s azért minél jobban közelebb siklott véle a vonat, an-

nál fokozottabb lett szorongása és vágya.

Végtelennek látszó percek és órák után a vonat megállott a vágyva-várt állomáson. A férfi ruganyos, gyors léptekkel szállt le a vonatról és szinte futott ahhoz a házhoz, amelyet már öt éve elhagyott.

A barátságos kis házat, — bár sötét volt — gyorsan megtalálta és egy pillanatra megállott, mert reszketett arra a gondolara, hogy akiket oly forrón vágyott látni, már talán végkép elvesztette. — Szíve erősen dobogott a felindulástól, de mégis erőt vett magán s az öröm, bánat és félelem vegyes érzetével benyitott a házba. De mily nagy volt meglepetése és öröme, amidőn ott látta kedves szüleit és testvéreit az asztal körül ülve. A lámpa fénye mindnyájuknak arcát megvilágította és a boldogságtól meghatottan esett az apa elé. A kölcsönös viszontlátás felvidította a családot és a boldog szülők repdeső szívvel s könyben csillogó szemekkel mondtak hálát a jó Istennek a megérkezett elveszettnek vélt fiúért.

T. V.

A BESZÉD NÉLKÜLI PRÉDIKÁCIÓ.

Egy svájci prédikátornak panaszkodott egy egyedülálló öreg és igen gyengélkedő nő: „Ó, prédikátor uram, figyeljen csak ide. Én gyorsabban felgyógyulnék, hogy ha nem kellene naponkint, különösen most télen kora reggel az én szobámat elhagyni és a hideg folyosón keresztül és a lép csökön lemenni a ház elejére, hogy a tejet átvegyem és felhozzam.”

„Ej, — gondolta a prédikátor, — ebben a házban sokan laknak, akik ugyanattól a tejestől vesznek, s valaki csak lesz olyan szíves az ön részére a csuprot megtölteni és ezáltal megkímélni önt a keserű fáradtságtól.

„Oh, — sóhajta az öreg nő, — nem akarja senki sem a leányok vagy a nők közül nekem ezt a szíveséget megtenni.”

A prédikátor szomorúan és fej-

csóválva távozott el nemsokára. Ő egy csendes természettel volt felruházva, de annyival inkább gondoskodott és cselekedett. A következő nap reggelén csipős hidegben kelt fel a prédikátor, habár távol lakott, mégis nekilátott, hogy hét órakor egy kis tejes kannával ott legyen a szegény, beteges nőnek a háza előtt. És amikor a tejes ostorcsattanással és hangos fütttyentéssel tudatta megérkezését, akkor kijöttek a házbeliek és nem kissé csodálkoztak azon, amikor az általánosan ismert, tiszteletben és szeretetben álló prédikátort egy tejes kannával a kezében meglátták. És amikor látták, hogy hogyan igyekszik a félliter tejet a második emeleten lakó beteges nőnek felvinni, akkor mindenki az első akart lenni, hogy a prédikátor kezéből a kannát kivegye s helyette átadni az öreg nőnek. „Oh, adja át, én szívesen szeretném a tejet a jó öreg-néninek felvinni!” Kérék egynehányan.

„Abból nem lesz semmi, — felel a prédikátor, — én magam akarok oda menni; hallanom kellett, hogy senki sem volt önök között, aki ezt a csekély szolgálatot megtette volna.” Majd tovább fölmege a második emeletre és a kannát oda állítja a beteges nő ajtaja elé.

Ettől az időtől a tej mindig fel lett hozva a nő részére. A prédikáció eredményt hozott.

KRISZTUST PRÉDIKÁLNI.

Webster Dániel New Hampshireben töltött egy nyarat, hol minden vasárnap reggel és este részt vett egy egyszerű kis kápolnában tartott istenitiszteleteken. Valaki megkérdezte tőle, mi oka annak, hogy ebbe a kis kápolnába rendszeren eljár, holott Washingtonban nem sokat tördődött azokkal a hatalmas prédikációkkal, melyek ott tartanak. Erre felelt: „Washingtonban Webster Dánielnek, az államférfiúnak prédikálnak, de ez a prédikátor a bűnös Websternek prédikálja a názáreti Jézust.”

SZÜKSÉG VAN-E MAGYAR- ORSZÁGON A BAPTISTA ÁRVAHÁZRA?

—o—
Az Ev. H. részére írta:
Csopják Attila.

—o—
Ha azt gondoljuk, hogy a mi korán elhunyt testvéreink hátrahagyott gyermekei a mi felelősségünk nélkül elzúlnak, elromolhatnak, lelkileg tönkre mehetnek, akkor nincs szükségünk árvaházra.

De vajjon szabad-e azoknak, kik a bibliát jól ismerik és az élet igéjét hirdetik, ilyen gondolatra jönni?

A Megváltó mondotta: „Valaki egy ilyen gyermeknek gondját fölveszi az én nevemben, nékem veszi fel gondomat.” (Máté ev. 18. r. 5. v.)

A mi szegény testvéreink haláluk előtt könyörögtek gyermekeikért és szívüknek legnagyobb fájdalma volt, hogy kicsinyeiket gyámol nélkül kell hátrahagyniok. egy vigasz vonult azonban velük, lelkükön, hogy az özvegyek és árvák atyja nem hagyja őket el.

Buzgó könyörgésüket az Ur meghallgatja és eszközeivel árváikat megmenti. De ki legyen az Ur eszköze?

Magyarországon az állam oly széleskörű berendezést hozott létre a gyámol nélküli gyermekek megmentéséért, aminőt talán egy állam sem. Ebben a tekintetben példaképül szolgálhat más országoknak, uttörővé vált nemzetközileg a gyermekek megmentésének állami beavatkozásában és ha e téren a jó Istentől érző szívvel bíró vezető férfiakat kap, nagy eredményeket érhet el. Én úgy tudom, hogy a most már idős Széll Kálmán államférfiut illeti a dicséret ezen intézmény létesítéseért, s a jó Isten fizesse meg kegyelmesen ebbeli nemes fáradozásait.

Az állami gyermekmenhelyek több, mint 50.000 gyámol nélküli gyermeket látnak el, kiket legnagyobb részét a községekben egyes családoknál fizetés mellett helyeznek el. 10—16 koronát fizetnek egy-egy gyermekért havonként és felügyelnek arra,

hogy a gyermek ezen csekély díjazáshoz képest ellátásban és elemi iskoláztatásban részesüljön.

Ezen állami intézményeken kívül még az úgynevezett „gyermekvédő liga” is gondoskodik évenként vagy 2000 gyermekről. Továbbá vannak még felekezetek: katolikus, protestáns, zsidó árvaházak is, de oly csekély számmal, hogy ezek aligha látnának el összesen 3000 gyermeket. Ez elég szomorú, mert hiszen éppen az egyházaknak a kötelességük a szegények, özvegyek és árvák gondozása.

Magyarországon azonban több, mint 400.000 árva van, s így az egésznek csak nyolcad része kerül ellátás alá. Persze, hogy azért a többieknek is élni kell valahogyan, ha eldobva, koldulva, ideoda hanyattatva és minden szeretetet nélkülözve is.

Tegyük fel azonban, hogy az állam az összes gyámol nélküli gyermekeket gondozásába venné, nem volna-e akkor is szükség keresztényi árvaházra?

Az állam a gyermekek hitéleti nevelésébe csak annyiban avatkozik, hogy elrendeli azoknak iskolai vallásoktatását. De már arra nem terjeszkedhetik ki, hogy a gondozó család igazi keresztényi életet él-e? Nem tanul-e meg a gyermek már korán káromkodni, hazudni, verekedni s talán lopni is? — Mert hiszen azok a családok, akik az ilyen gyermekek gondviselését elvállalják, rendszerint igen szegények; ők maguk sem valami lelki emberek, s arra sem képességük, sem idejük nincs, hogy a gyermekeket neveljék.

Az állam tehát első sorban csak a gyermek testi életét menti meg és a korai elzúllás lehetőségének állja útját. Erkölcsi külön nevelést azonban nem adhat.

Ha tehát mi a gyermeknek nemcsak testi, de lelki életét is megmenteni és őket igazi, hű krisztusi emberekké nevelni akarjuk, akkor az ő összes ügyüket kezeinkbe kell vennünk. Különbözően pedig inkább haljon meg egy gyermek fiatal, ártatlan korában, mint fölnevelkedve, a társadalomnak csufjává váljék.

Régi időben voltak szervezett

rablók és Magyarország híres lett az ő betyárjairól, szegényleányeiról. Zöld Marcik, Sobrik, Angyal Bandik, Rózsa Sándorok garázdálkodtak az ország egyes részein, de ma már nem léteznek hazánkban ilyenek. Rablások, lopások, gyilkosságok azonban vannak. És akik ezeket a rettenetes dolgokat most elkövetik, legnagyobb részét gyermekek. 17—21 év közötti ifjak, a leányok pedig, mint esteli pillangók jelentkeznek a nagy városok utcáin.

Nem mondom, hogy ezek mind az árvákból kerülnek ki, mert hiszen soknak van apja-anyja, de az árvák egy részére is ilyen sors vár. Meg kell menteni árváink testi és lelki életét. A sok gyermekkel megáldott beteg, ágyban szülő testvéreink vonuljanak az örök hazába ama vigasztaló tudattal, hogy mi gyermekeikről gondoskodni fogunk. Talán minden haldokló jámbor apa és anya legjobban magával szeretné vinni gyermekeit. Nem az ő testükről, hanem lelkük fölől aggódik. Ha az egyházak nem teljesítik ebbeli kötelességüket, nekünk teljesíteniük kell.

Árvaházra. szükségünk van, hogy az ártatlanok lelkeit megmentjük. A lelket és a testet! A jó Isten megáldja munkánkat és megadja hozzá a módot, de nekünk kell előbb előhozni az öt árpa kenyert és a két halat.

Müller György, a bristoli árvaházak létesítője, fillérekkel kezdett és milliókat tudott fordítani árvaházaira, melyekben több mint 50.000 gyermeket nevelt fel. Hogy ő a mi vallásfelekezettünkhöz tartozott, arra mindig nagy örömmel emlékezhetünk vissza.

(Folytatjuk.)

—o—
A keresztény léleknek nem azt kell tekinteni, hogy milyen sok tövisre találkozik sokszor útjában és hogy mennyire meredek az az út néha: hanem meg kell jól figyelnie, hogy keskeny is-e az az ösvény egyszersmind; mert csakis az ilyen vezet az „életre”.

—o—
Sokkal rosszabbul teszünk, ha fél szívből, mintha egy térden állva imádkozunk.

EVANGELIUM HIRNÖKE

(The Gospel Messenger)

Az Amerikai Magyar Baptisták tulajdona

MEGJELENIK HAVONKINT EGYSZER.

ELŐFIZETESI ÁR:

Egész évre 80 cent.

Subscription 80 cents per year.

**Előfizetési pénzek a szerkesztő nevére ki-
dendők.**

TAMÁS ÉS JÁNOS.

Tamás: Mond csak János, hol
an az a Joó Ferenc? Merre jár?
Mit csinál? Mit tudsz róla?

János: Miért kérded? Talán pénzt akarsz küldeni neki az árvaházra?

Tamás: Ha! ha! ha! az árva-
házra pénzt? Most ebben a rossz
világban?

János: Az igaz, hogy most nem megy úgy itt Amerikában, amint azt az ember kívánná, mivel a népek mindig a legjobbat és legtöbbet kívánnák.

Tamás: Mond csak te János, "csak úgy négy szem között" de ne mond ám meg senkinek — — — — — lesz valami abból a tervezett árvaházból, amire az a Joó Ferenc gyűjt? Mert én nem sokat hiszek ám sem az árva ügyben, sem a Joóban.

János: Oh te Tamás! Én azt gondoltam, hogy neked csak a neved Tamás, de sajnos azt kell látnom, hogy még él a régi tamás. No hát figyelj ide egy keveset, elmondok egyet-mást az eddigi-ekről, ami történt az árvák ügyében.

Tamás: Na hát csak mond, de ne nagyítsd ám!

János: Én őszintén szoktam be
szélni Tamás; nézd csak, az ár-
vák sorsának felvétele bibliai ér-
telemben isteni szolgálat. Joó Fe-
rencet én ismerem, ő és felesége
elhatározták, hogy kivételesen
azon dolgoznak, hogy a magyar-
országi baptista testvériség ár-
ván maradt gyermekeinek meg-
felelő otthont létesítsenek. Hogy
azok a szegény szülők, akik már
látják, hogy nekik el kell hagyni
a síralom völgyét és kedves gyer-
mekeiket (akit mindenki féltve

öriz, még a szélről is, ha teheti) megnyugodva hagyják hátra, abban a tudatban, hogy mégis lesz hely, ahol szeretettel pártját fogják gyermekeiknek és őket helyesen isteni félelemben nevelik hasznos tagjává a társadalomnak.

Tamás: Nem csupa hiuságból teszik ők ezt?

János: Hát Tamás, vedd ahogy akarod, de egy pár dolgot a figyelmedbe ajánlok: tudod nem nagy kielégítése lehet az a hiúságnak, ha az ember fárad, dolgozik, ás, ültet, kapál, aztán elhagyja a megszokott otthont, mintegy kiszakítva magát a szerető környezetből, utaz, fárad, sokszor nélkülözi a legszükségesebbet is. Néha угyszólván lámpával keresi a jószívű embereket, minden reggel azon van, hogy aznap valamit elérhetne az árvák érdekében. Elindul rózsás reményekkel a szállásáról és sokszor bensőleg megzúllálva, megcsalódva, fáradtan későn andalog haza. Sok gazdag fordított neki má¹ hátat, hogy így, meg úgy; ezért, meg azért "most" sajnálom, nem tehetek semmit és neki minden reggel újra kell kezdeni — jó kedvvel, vidám arccal.

Ő erősen hisz Istenben és a jószívü népekben, hogy végül is sikerülni fog az árvák otthona felépítése. Sokan vannak, akik ígértek kisebb-nagyobb összegeket és Joó testvér biztos is abban, hogy minden ígérő keresztyéniesen be is váltja ígéretét, a mihelyt egy kicsit jobb napok derülnek fel. Ő fárad szívesen; azt mondja, hogy szinte úgy ég az ügy a szíven és már néhányszor láttam is, hogy boldogtalan, ha egy nap nem érhet el valami sikert. Sokan voltak már, akik szíves adakozásaikkal derült arcot csináltak neki és több derék gyűjtők is, az ő szíves gyűjteményeikkel, de még mindig csak egy harmada van meg a szükséges összegnek.

Tamás: U—, hát én ezt mind nem tudtam! Na hát ezután én is akarok már valamit segiteni ezen a nemes ügyön.

János: Igen Tamás, azok a boldogok, akik adnak. Akik nem kétkednek, hanem tesznek. A címet is megmondom: a new yorki 350 E. 86 St. Dulity t.-nél; ha pe-

dig a clevelandit akarod azt is tudom, a városi missionál: 1234 Schofield Bldg. Cleveland, O. De hallod-e, el ne felejtse ám, hogy még nem tetted meg, amit meg tehetnél volna az árvákért! Máté ev. 18. 5. v.

Tamás: Ó—rájt! Igazán, őszintén fogok igyekezni a mulasztásomat jóvátenni, minél előbb.

MIT GONDOLJUNK.

Ha egy gazdasszonynak kamráiban sok mindenféle jó és egészséges ételnemű van gazdagon, mint például: liszt, cukor, kávé, tea, tojás, zsír, vaj, túró, gyümölcs, befőtt és egyéb élelmiszer, ő pedig folyton-folyvást csak abból az avas, keserű túróból eszik, amelytől megrontja a gyomrát... mit gondoljunk akkor?

És ha egy keresztyén ember részesült kegyelemben és csupa áldás veszi körül, mert hű házastársa, szelid, jámbor gyermekei, szerető lelki testvérei, jó egészsége és elég ideje van, de ő folyton-folyvást csak azzal epesztí magát, hogy egy ismerőse ellene mindig pletykál, mit gondoljunk akkor? Ne gondoljunk rosszat, de őrizkedjünk, hogy mi ne legyünk olyanok.

ORGONA FELAVATÁSI ÜN-
NEPÉLY CLEVELANDBAN.

Lapunkban még ilyen címmel nem jelent meg egy cikk sem. A clevelandi gyülekezet szerezte be elsőnek az orgonát, mellyel isteni tiszteletek alkalmával az éneket kísérik. Szép tiz változatu orgonának jutottunk birtokába, melynek nyilvános felavatási ünnepélyére mintegy 400 egyén gyülekezett össze február második vasárnapján. Az isteni tiszteletet nagy figyelemmel hallgatták végig, mely alkalommal Orosz t. alkalmi beszédet tartott. Az ünnepélyt kedvessé tette különösen négy vendégünknek a szereplése egy orgonaművész testvérnőnk jött el az estére hozzánk, s három fiatal leány testvérnő, kik valamennyien prédikátorok gyerme

kei. Egy angol testvérnő szép énekeket adott elő angol nyelven. A zongorona kísérettel, a másik remek hegedű játszomájával örvendeztetett meg, s Végh Piroska testvérnő kedves előadási modorban énekelt magyar nyelven szóló énekeket. A zenekar is kitett magáért, mint rendesen s a felbuzdulás oly nagy volt, hogy az ünnepélyünk akár reggelig is eltartott volna. A közönség mindvégig kitartott a gyülekezettel, s a legjobb hangulatban távoztunk el otthonunkba.

KARÁCSONYI ÉS Ó ÉV ESTI ÜNNEPÉLYEK NEW YORK-BAN.

Amerikának legnagyobb városából ad hirt e jelentés, a mit a városhoz méltóan nagy tollal kellenie papírra tenni; ékes szavakkal és mély gondolatoktól kísérve. Hanem az író, ki e szerepre ki lett választva, a felhőkarcolók ár-
vában teljesen eltűnik, s hangja, néma sírból kitörő tompa hanghoz közel áll, ennél fogva az oly fényesen sikerült ünnepélyhez, nem adhatja azon fényt, mely az ünnepélynek magasztos jellegéhez méltó lenne. Fénytszóró szikrákat kellene szolgálatba állítani, hogy ezen szép ünnepélynek a lefolyásáról, élethű képeket nyernének az olvasók. Tehát amit az író tolla elhallgat, az olvasók pótolják a legfeneklebb eszményi érzelmekkel és gondolatokkal.

Azonban engedjük beszélni a felállított dustartalmu programot, a mely egy "nagy ember-től" lett összeállítva. Itt ne feledjünk: "nagy város, nagy ember és nagy program". Ilyen sok "nagy"-tól aztán nem csoda, ha joggal elvárja mindenki a nagyot.

A karácsonyi ünnepély lefolyt a "Central Park Baptist Church-ben" december 29-én, hol a magyar testvérek tartják a szépen fejlődő vasárnapi iskolájukat.

Az ünnepély kezdetét vette este 8 órakor, Kautz Ödön t. vezetése mellett. Fábián M. t. olvasott Lukács evangéliuma 2-ik részéből, a Krisztus születésére vonatkozó verseket, mit Zboray L.

t. imája követet. Ezután Kautz Imre a vendégeket üdvözlő versét szavalta el. Most aztán szavalt több kis fiu és leány, nagy érdeklődés mellett.

Egy nagyon érdekes párbeszédet mondott el négy leány és egy t-nő, ki anyaként szerepelt, a karácsonyi ajándékról, mit egy gyönyörű énekkel végeztek be. Majd leánykák énekeltek duetba közmegelegedésre.

Ezt követte a programnak legérdekesebb része, melyben 9 fiu szerepelt, párbeszéd alakjában tartották meg előadásait, a következő sorrendben:

Egy közülük feltette azon kérdést: ki miben találja a legfőbb örömét karácsonykor?

Egy így felelt: "a karácsonyi ajándékban".

A második: az új ruhában és a cifra nyakkendőben.

A harmadik: a vendégeknek örvend, mivel egész éjjel kártyázni és akkor neki minden szabad, azaz szabad a vásár.

A negyedik: ha szalmát visznek a szobába és a papája diót dobál az ajtó háta megé.

Az ötödik: a mákos gubának. A sok főtt és sült husnak és kalácsnak. Ugy-e én választottam a legjobbat?

A hatodik: a szépen feldiszipított karácsonyfának, mely az egész háznak a disze.

A hetediknek: már nem maradt semmi, mivel a többi már őt megelőzte és mind el kívánták előle, ő az elmondottakat végül mind szereti.

Aztán azon fiu, ki a kérdést feltette, újból kérdezte: "hogyan nem maradt más hátra?" mind azt felelte rá, hogy "nem!"

Egy más kérdés az első által: "Kinek a születésnapját tartjuk?" Mindnyájan felelték: "az Ur Jézusét."

Ujabb kérdés: "Hát ő hol maradt?"

Erre mind elpirult és szótlán maradt.

A néhány pillanatnyi csend után megszólalt a kilencedik fiu és szavalta:

Oh, te drága Jézus Krisztus, kedvesb vagy én nekem

Minden ajándéknál, melyet most itt említettek.

Te vagy a legszebb ajándék, Istennek szent Fia.

A ki lettél bűneinkért, a váltásnak dija.

Sokan másban találják fel, legfőbb örömeiket,

Holott karácsonyban kell imádni a Mestert.

A karácsonyi ajándék: János, mind elmúlnak.

Dezsőnek sincs maradása, mint karácsonyfának.

Kedves János! ám a kártya ragad rossz szokásra.

Melyért esnek áldozatul sokan a lopásra.

Imre, te meg az új ruhát és cifra nyakkendőt

Ne tartsd még Jézusodnál is azt sokkal előbb!

Oh, te élehetlen Misi, ne élj csak a hasért!

Ne gondold te folyton arra, hogy holnap mit egyél!

Hallod Mátyás! ne ünnepeld Jézust utánzással;

Hogy szalmával és dióval lennél elfoglalva.

Te meg Ferenc mért kívánod azt mind önmagadnak?!

Nem tudod, hogy örökre majd ezekből nem marad!

Azt mondja a drága Jézus a szent igéjében:

"Hogy Én vagyok az életnek örökös kenyere."

A Sundays Schoolban figyeljetelek hű tanítótokra,

Hogy ne kívánjátok magatoknak ilyen mulandókat!

Bánjátok meg bűnötöket, térjetelek Jézushoz!

Ezenképpen nyerhetitek el majd a legfőbb jót.

Az előbbi fiuk mind magukba szálltak és gondolataikat megváltoztatva így feleltek:

János: Többé nem mulandó ajándék az első

Hanem Jézus Krisztus mindeneknél előbb.

Dezső: Ezután nem nézek csak erre a fára,

Hanem amit jelent, az Isten Fiára.

Imre: Nyakkendő, új ruha ismét rongygyá válnak.

Elfogadlak téged, ki örökké uj vagy.

Misi: Mákos guba és te minden-féle étel,

Nem fogom reád már fektetni az éltem!

Hanem te vagy nekem a legfőbb ételem.

Kiből én ha eszek, mind örökké élek.

Mátyás: Nem vagy te már Jézus, többé a szalmában,

Hanem ott kereslek az Atya jobbjában.

Ferenc: Most én sem kívánok már ezután mindent,

Hanem Isten fia, hogy legyek a tied.

E legutóbbi fiu izraelita, az Ur lelke alakítsa át szellemi gyermekévé. (A verseket Dulity t. szerkesztette).

Ez igen érdekes verseket azért irtuk le, mivel minden évben van karácsony és más vasárnapi iskolában is meg teszi azon jó szolgálatot. A szerző szívesen megengedi.

Az ünnepély végén az ajándékok szétosztására került a sor, melyből bőven jutott.

Mivel kettős ünnepélyre hívja fel figyelmüket a cím, úgy emlékezünk az utóbbiról is meg. Azon estén, utolszór volt az összejövet a mult évben és ezen nevezetes alkalommal, a második Ave nuen levő angol templomban volt egy visszapillantás a multra. Az Ur gyermekei meghatottan vettek bucsut a mult évtől. Dulity t. vezetése mellett, az ő év utolsó estéje megragadott minden szívet. Zboray t. megjelent majdnem az egész családjával és szép, megható beszédet tartott ott, hol ő mostan már rendes tag a gyülekezetben, mivel azon estén ünnepélyesen és egyhangulag lett véve.

Mint tudva van, Zboray t.-nek nagy munkaföldje van, ő ahhoz mérten, nagy városi gyülekezetben tag. Közel 12 óra felé a szeretet vendégség után Fábián t. beszélt röviden, aztán imára borultunk s midőn az óra a 12-öt utoljára ütötte 1913-ban, a legtöb bet hangos és buzgó imában találta e jelen év.

Az Ur áldja meg Dulity t. a munkában és a t.-eket. Nagy

munka áll előttük, az Ur Jézus lelkesítse, bátorítsa őket. Legyen imájokon és munkájokon áldás és eredmény.

Megbizásból közli: F.

A KÜLMISSIO PÉNZZTÁRI JELENTÉSE.

Kedves Testvéreim az Urban!

Még élénk emlékezetükben van a bridgeporti konferencián megalakult magyarországi missiót se gélyező együletünk, melyet oly nagy lelkesedéssel fogadott a konferencia.

Többször lehetett azóta is az Evangélium Hírnök hasábjain olvasni róla, a legutolsó számban az ideiglenes tisztviselők nevei is fel lett tüntetve.

Igy aztán külmissió együletünk erkölcsi oldala teljesen rendbe van, most már csupán az anyagi oldalát kell rendbe hozni és akkor megkezdheti együletünk nemmes hivatását érvényesíteni.

Mindazon testvérek, kik a konferencián gyülekezeteiket képviselték és a külmissió egyület megalakulását lehetővé tették, szíveskedjenek oda hatni, hogy a jó kedvű adakozók szívbéli adományait hozzáam eljuttathassák, mert odaát nagy szükség van a segélyre.

A napokban olvastam egy óhazai missiomunkás testvér levelét, melyben segélyért esedez. Valóban szívet facsaró és szánalomra méltó helyzetben tengeti 8-ad magával a mindennapi életét. Hányan vannak, akik hasonló nyomorban élnek és olyan körülmények között kell vinniök az öröm hirt?

Testvéreim, enyhítsünk az ilyen rettenetes helyzetben. Máté ev. 25. rész 31-46 versig. Minden megerőltetés nélkül is nagy munkát végezhetnénk ez ügyben.

Ha az amerikai magyar baptisták csak 400 tagja havi 25 centtel járulna a külmissió segélyezéséhez, akkor havi 100 dollárt és évi 1200 dollárt tenne ki (mi az a 25 cent egy hónapban) mégis hazai pénzünkben 6000 koronát jelent, mely összegből 12 missio munkást havi 50 korona segélyvel lehetne támogatni. Testvéreim, az

a 12 lelkiismeretes munkás hány lelket hozhatna az Ur Jézushoz, hány boldogtalan család nyerne igazi örömet és boldogságot; hány rokonaink és ismerőseinkhez jutna el a megmentő és üdvözítő evangelium, kikkel most csak levélileg közöljük szívünk forró vágyát.

Ha ténykedni akarunk, tegyük lehetővé hogy sokak jöjjenek az igazságra. Dániel 12:3.

Kedves testvéreim, minden idő mulasztás lelki károkat jelent. Ez új évben sokan tettek fogadalmat az Ur előtt különböző irányban, ígérjük meg Urunknak, hogy a külmissiót is támogatni fogjuk tehetőségünkhöz képest mostantól fogva. Nevezzenek meg egy testvért a gyülekezetekben, a ki e célra szedje be a pénzeket és én noha ideiglenes pénztárnok vagyok, mindazáltal állandóan várom a pénz átvételét, melyet azonnal is és az Ev. Hir. hasábjain is nyugtázni fogok. Ezek az eddig befolyt pénzek:

A McKeesporti gyülekezet	\$20.00
A Homesteadi és McKeesporti tagoktól rendes havi járulék	\$40.50
A bridgeporti konferencián kollektá	5.75
A west pullmani gyülekezet	24.00

Összesen \$90.25

Az Ur jutalmazza meg a szívbéli adakozókat és tegye alkalmassá a jövőben is hasonló dolgokra.

Szívbéli üdvözléssel

Stumpf Lajos,

ideiglenes pénztárnok.

149 4th Ave. Homestead, Pa.

IFJUSÁGI EGYLET ÜNNEPÉLY MCKEESPORTON.

Valóban nagy hálával tartozunk a mi menyei jó Atyánknak, az Ő végtelen szeretetért, melyet oly bőven éreztetett velünk az elmúlt évben is. Ugyanis a mi ifjusági együletünk minden évben ünnepélyt rendez, amely ez alkalommal is áldásdusan sikerült. Ezen ifjusági egyület az Ur kegyelméből 3 éve hogy fennáll, ezen idő alatt sok ifju nyer békét szív-

ben, azonban nemcsak ifju, hanem öreg, sőt nagyon öregek is. Ünnepejünkre egy bő program lett összeállítva. A mely a következőképen folyt le: egy közös ének elénklése után Stumpf Árpád elnök t. felolvasta Préd. könyv 12 r. Imával vezette Fazekas t. a Scrantoni M. B. Préd. Iskola tanulója. Ezt követte egy jól sikerült karének az Ifj. E. tagjaitól. A fent említett bibliai rész alapján szólott Stumpf Árpád t. szépen ecsetelte az örvendezésnek különféle nemét. És hogy minden örvendezésért Isten előtt számot kell adni. Préd. k. 12:1. Majd az elnök t. szép szavakban üdvözölte az egybesereglett testvéreket és barátokat. Ezt követte a jegyző és pénztárnok évi jelentése. Ezt követte a kollekta emelés, a mely az Ifj. Egylet által el lett határozva, hogy a befolyt összeg az Evangélium Hirnök alapjára legyen fordítva. Amely elég szép sikerrel is járt, mert e kis ifi. egylet \$5.00 küldött e lap szeri költségéhez.

Ről tehát ti nagyobb ifjúsági egyletek és próbáljatok valamit tenni ti is e lap javára, hogy a szerkesztőnek kevesebb legyen a gondja. A kollekta emelés után ismét egy nagyobb öröm ért bennünket, amidőn láttuk a mi kis imatermünk ajtaját megnyitni és a mi szeretet angol testvéreinket oly szép számmal bejönni a már ugyanis megtelt kis terembe, sőt még Pittsburghból is eljött a mi kedves Rev. H. C. Gleiss t. a missio társaság titkára. Felolvasta a Luk. 11 r 1 v. alapul vette Mester tanits minket imádkozni s gyönyörűen ecsetelte az imának fontosságát. Ugyszintén prof. Sowbb a magyarok nagy barátja és a helybeli préd. dr. DeLarme szóltak még az Ifjúsági Együlethez szép szavakban és közben még az ifjaink szebbnél-szebb szavallatokkal, párbeszédek és karénekek által tették kellemessé az estét. 11 órakor, midőn a kézzel foghaszeretnyilvánítás is megtörtént, amelyet a mi gyülekezetünk női tagjai szolgáltak fel és hogy mennyire meg volt ennek is a hatása, nem is kell hogy mondjam, de mégis kell, hogy egy angol t. kijelentését közöljem, ő azt mond

ja, ha 99 évig él, sem felejt el, hogy milyen jó teát és süteményt evett nálunk és hogy milyen jól találta magát nálunk.

Megemlítésre méltó, hogy a mi irwini missio állomásunkról is szép számmal jelentek meg ami románajku testvéreink és keresztény életökben élt tapasztalataiktól mondtak el tanulságos dolgokat. Így a mi ünnepejünk egy hálaadási és áldást kérő imával az ujévnek második órájában ért véget.

Adja az Ur, hogy az elhangoztatott szent igék a szivekbe hatoltak volna és ott gyümölcsöket teremne.

Zolczer Imre.

ALÁMERITÉSI ÜNNEPÉLY MCKEESPORTON.

A mi menyei Atyánk különösképpen megörvendeztetett bennünket ez év február hó 8-án, midőn az Ur az Ő gyermekei által végzett lelki munkát itten is megáldotta és engedte élvezni annak gyümölcsét. Mivel két bűnös megterve az Urhoz haza érkezett és a nyilvánosság előtt vallást tettek az Ur Jézus Krisztusról és követék őt a hullámsirba is, amelynek igen sok lélek volt tanuja. Már megelőző nap többen átjöttek a környékből, a mi testvéreink közül, hogy ők is velünk és a menyeyei angyalokkal együtt örven-dezzenek. A mi örömeink már vasárnap reggel megkezdődtek; midőn az Urnak ezen szent napján összegyűltünk a mi kis egyszerű imatermünkbe, imával megkezd-tük a mi örömünket. Az imaóra után kezdetét vette a vasárnapi iskola, ahol az Ur az Ő szent szavai által a világosságra hív bennünket, ezt követte a mi rendes isteni tiszteletünk, a melyet Stumpf Árpád t. vezetett. Felolvasta Pál apostol Kor. irt II-ik levele 6-ik részt, alapigéül a 17-ik verset vette fel, melynek alapján szép szavakban rámutatott, hogy mily szükség az üdvözülni vágyó lelkeknek a Krisztus táborához csatlakozni és e világ undokságai val szakítani. Majd a délutáni órákban átmentünk a helybeli angol baptista templomba, ahová

szép számú barátok is követtek bennünket, 4 órakor kezdetét vette a tisztelet, a melyet Stumpf Árpád t. vezetett, ez alkalommal felolvasta Márk ev. 16. r. a 15-16 versek alapján ecsetelte a kereszt-ség helyes gyakorlását. Ez idő alatt megérkezett a homesteadi gyülekezet prédikátora Stumpf Lajos t. (több testvérekkel) a ki a keresztséget végezte, a szent írásból felolvasta apos. csel. 8. r. 36. verstől végig, s ennek alapján rámutatott a keresztség szükségességére, mielőtt a hullámsirba szállottak volna, az énekkar jó sikerrel énekelte el "Kik ezek itt fehérbe" stb. Majd a keresztség végztével Stumpf Lajos t. szép bátorító szavakat intézett az új plántákhoz, az egyik egy 60 év körüli nő, a másik egy 27 éves férfi; majd következett a kézzel és utána az Urvacsora és így ismét új lelki örömmel felruházva átmentünk a mi kis imatermünkbe, ahol újból élveztünk az Ur szavaiból, Stumpf Árpád t. szólott Mark ev. 4. r. 26. verstől a 29-ig, ahol rámutatott, hogy mit tehetnek az Isten gyermekei és mit nem tehetnek, a lelkek megmentésében. A tisztelet végztével a mi ifjúsági egyletünk vette kezdetét, ahol is szép párbeszéd és szabadelőadás volt hallható és így a mi örömnepélyünk este 10 órakor véget ért. Az Ur adjon minden helyen sok ehhez hasonló örömnepéket és ezen új plántákat pedig tartsa meg és nevelje a hitben, hogy nagy gyümölcsöző fákká nevedekjenek.

Kovács Ferenc.

ALÁMERITÉS YOUNGSTOWNBAN.

Alólírott tudatom, mindazokkal, akik az Evangélium Hirnökét olvassák. Az Ur az ő hozzá-megtérőknek számát megszo-rozította Youngstown városában is.

Január hó 11-én lett alámerítve Karabéjos János testvér az első baptista angol gyülekezet templom medencéjében, nagyszámú közönség jelenlétében, kik között voltak többen magyarok is.

Nem tartom feleslegesnek megjegyezni azt is, hogy ezen város-

ban mi magyarok még csak 11-en vagyunk, akik az Ur Jézus példája szerint megkeresztelkedtünk. Még tehát nagyon kevesen vagyunk, akik az Ur Jézus zászlóját magasra szeretnénk emelni, hogy sokan megláthatnák és ahhoz sorakozva velünk együtt harcolhatnának az ellenséggel szemben. Itt az evangélium rendszere szerint még csak alig két éve, hogy hirdettetik a maga tisztaságában a mi magyar népünk között; amikor Jóó Lajos testvér ki lett küldve Orosz testvér ajánlatára, mint missionárius, a ki itt léte alatt híven munkálkodott. De a múlt év utoljában meg lett hívva Martins Ferrybe, amely meghívást ő el is fogadta és helyére az Ur engem állított; a mely munkát meg is kezdettem az elmúlt év november 16-án.

Igaz, hogy itt mint kezdetben, a missio munka kissé nehézséggel jár, mint bárhol is, és itt még nagyon sok szalon van, amelynek belsejét az emberek gyakran meg látogatják, ahol az alkoholtól megmárosodva, a megtéréshez nehezen akarnak jönni.

De minden akadály dacára, az Ur nagyobb erővel rendelkezik és az ő szent lelkének erejével vonja a szíveket magához közelebb. Aminek bizonyossága az, hogy Istentiszteletünk ideje alatt, különösen vasárnap estéken, imahelyi ségünk megtelik hallgatósággal, amiért hála és dicsőség az Ur nevére.

Mi örvendünk az angyalokkal, ha egy bűnös megtér.

Azért kedves testvéreink, akik olvassátok ezen sorokat, legyetek segítségül nekünk és pedig úgy, hogy imáitok által vigyék az Ur elé a szent ügyet, hogy mi is itt sok lelket nyerhessünk meg az Ur országának. Mert egy lelket nyerni milyen nagy öröm, hát so kat megnyerni, százszoros öröm.

Kovács József.

KERESZTELES TRENTON-BAN.

Nagy örömben részesített az Ur minket e hó 18-án, vasárnap este. Három megtért lélek, névszerint Fekete János és neje Terézia és Sándor Rozália (hajadon), sok száz szemlélő előtt vet-

ték fel az Ur Jézus szerinti keresztiséget. 7.30-tól 8.30-ig Istentisztelet a magyar gyülekezetben. Ez alkalommal a Zboráy testvér, nagy hatású szent beszéddel kö-tötte le a hallgatóság figyelmét.

A reményen felüli nagy számmal megjelent közönség szent megilletődéssel hallgatta végig a lélekemelő beszédet. Ezek után átmientünk a mellettünk levő angol gyülekezetbe, ahol a medence van. A tágas, nagy gyülekezet alig volt képes befogadni a nagy számú közönséget. Itt már a mi szeretett prédikátorunk vette át a szertartás tovább vitelét, melynek főmozzanata az alámerítés volt.

Botka József prédikátorunk, a ki a scrantoni magyar missio iskola növendéke és aki a múlt év szeptemberében lett felavatva, a legnagyobb elismerést érdemli. Olyan nyugodt és biztos mozzanatokkal végezte az alámerítést, amilyen ritkán látható idősebb prédikátoroknál is. Bár nagy örö-münk volt az Urban, de nem volt szomorúság nélkül. Ugyanis a keresztelést megelőző napon Varga György és Dusik Mihály testvéreink egy épületen dolgozva, 20 vagy 22 láb magasan, oly szerencsétlenül zuhantak alá, hogy a Varga testvér ballábát, a Dusik t. balkarját törte és kisebb belső sérülést is szenvedtek. Hála az Urnak, már jobban vannak, felgyógyulnak anélkül, hogy műtet kellett volna végezni rajtuk.

KERESZTELES HARRISBURGBAN.

Örömmel tudatjuk az Evangélium Hirnök olvasóival, hogy az Ur engedte látni és élvezni a munka gyümölcsseit, amikor három lélek merítettet alá a hullámsírba február 1-én. Az alámerítés az angol gyülekezetben ment végbe, ahol nagyszámú hallgatóság figyelemmel kísérte az Urnak eme szavait "aki hiend és megkeresztelkedik üdvözüli; aki nem hiend, elkárhozik". Márk 16:16.

Az alámerítés után a gyülekezet tagjai Urvacsorát élveztek. Az újjászülöttek névszerint: Kontz Márton, Lőrincz Gyula és neje.

Az Uré legyen a dicsőség!

VASÁRNAPI LECKÉK.

Március 1.

BIZALOM A GAZDAGSÁGBAN ÉS BIZALOM AZ ISTENBEN.

Lukács ev. 12, 13—21.

Ar. m. „Mert hol a ti kincsetek van, ott lesz az a ti szívetek is.” Luk. 12, 34.

Leckénkben a következő főigazságok találhatók: 1. A vagyoni kérdések előtérbe való helyezése vakká teszi az embert a lelki dolgokra nézve. 2. A pénznek szerelmű egyenlenségeket idéz elő az emberek között. 3. A gazdagság nem szül igazi boldogságot. 4. Megnevekedett gazdagság megnevekedett gondot jelent. 5. A lelkek nem lehet földi dolgokkal kielégítet. 6. Istennek sokszor más ítéllete van az emberről, mint az embernek önmagáról. 7. Késztüljétek Isten elé.

Március 8.

VIGYÁZASRÓL SZÓLÓ INTELEM.

Luk. 12, 35—48.

Ar. m. „Boldogok azok a szolgák, kiket az Ur, mikor haza megyen, vigyázva talál.” Luk. 12, 37.

Leckénkben a következő fő igazságok találhatók: 1. Jézus vissza fog jönni. 2. A hűség jutalomra, a hűtlenség büntetésre számíthat. 3. Szükség, hogy vigyázzunk a kísértések idején. 4. Akkor szőlhatunk számukra, midőn erre a legkevésbé gondolunk. 5. Hűségese teljesítése minden kötelességünknek, a legjobb előkészület az Ur eljövetele. 6. Képességeink és a nekünk adatott alkalmak lesznek a mértékkel a mi felelősségünknek. 7. Vigyázatok és imádkozatok.

Március 13.

A SZOMBAT TÖRVÉNYSZERÜ MEGSZENTELÉSE.

Luk. 13, 10—17; 14, 1—6.

Ar. m. „A szombat az emberért teremtetett, nem az ember a szombatért.” Márk 2, 27.

Leckénk főgondolata: A szombat (nyugalom nap) az emberek áldása. A következő gyakorlati tanulságot jegyezhetjük meg: 1. A szombatot isteni tiszteletre kell használnunk. 2. A sátán sokféle kísértéssel köti meg az embert. 3. Az ember nem képes magát kiszabadítani a sátán kísértéseiből. 4. Jézus azért jött, hogy kiszabadítsa minket. 5. A törvénnyel megegyezünk, hogy szombatot jól cselekedjünk. 6. Soha se müssz el jól cselekedni, még ha meg is kísértés érte. 7. Jézus Irgalmasságra tanít ember és állattal szemben egyaránt.

Március 22.

ÜTKÖZBEN NYERT OKTATÁSOK.

Luk. 13, 18—30.

Ar. m. „Nem minden, aki ezt mondja nekem: Uram! Uram! meggyen be menyországba, hanem aki cselekedni az én mennyei Atyám akaratját.” Máté 7, 21.

Fő gondolatok: 1. Az Isten országa, mely valamikor olyan kicsiny kezdetben lépett fel a világon, ma a legnagyobb hatalom a földön. 2. Az evangélium képes átalakítani egyeseket, valamint egész nemzeteket is. 3. Törekvésre van szükségünk, hogy a mennybe jussunk. 4. A megmentéshez nyitott kapu vezet, lép be ma. 5. A kezzelem ideje lejáthat read nézve. 6. Ha egyszer bejárul a kezzelem ajtaja előtt, többé soha sem nyílik ki az számodra. 7. Melyik társasághoz tartozol, a megmentéstekéhez, vagy az elvesztetekéhez?

Március 29.

ISMÉTLÉS — JÉZUS A NAGY TANÍTÓ.

Máté 7, 21—29.

Ar. m. „Mit kíván az Ur egyebet te tenned, hanem, hogy igazságot cselekedjél szerint az Irgalmasságot és hogy megakadályozd magadat és hogy a te Istennel alázatosan járj.” Máté 6, 8.

Az üdvösség útja nem sétatér, ne csodálkozzunk tehát és ne essünk kétségbe, mikor a görögök röncsolják lábaink talpát.